

Farní listy

Luhačovice a Pozlovice

Drazi farnici, milí čtenáři,

prožíváme mariánský měsíc květen, který je neodmyslitelně spojen s „májovými pobožnostmi“. Je dobrým zvykem se v tomto měsíci scházet při modlitbě s Pannou Marií. Tyto pobožnosti nemají pevnou strukturu, obsahují mariánské písně, rozjímání, litanie... Nic také nebrání tomu, abyste si udělali májovou pobožnost třeba doma nebo na nějakém výletě podle svých vlastních představ. Zapojit tedy můžete vlastní vynalézavost. A nebo přijměte pozvání na májové pobožnosti v našich farnostech.

Rozpis pobožností naleznete na předposlední straně.

Přeji Vám požehnané dny s Pannou Marií.

P. Tenda

**KDO MÁ PROČ ŽÍT,
SNESE SKORO
JAKÉKOLI
OKOLNOSTI.
TEILHARD DE CHARDIN**

Kněží našeho kraje – P. Martin Mališka

Mgr. Zdenka Pančochová

Kněžství má mezi ostatními profesemi zcela zvláštní postavení. Není to zaměstnání, je to v pravém slova smyslu poslání. Vždyť kněz je s námi při křtu, s ním vstupujeme do manželství, on nás provází na věčnost, z jeho rukou přijímáme Eucharistii, on se za nás modlí.

Myslíme si, že nejen pro každou rodinu, ale i pro každou obec, z níž pochází dobrý kněz, je to radost, čest a vyznamenání.

Proto bychom ve Farních listech rádi postupně připomínali nejprve současné kněze, kteří jsou našimi rodáky, později pak alespoň některé, jež si Pán povolal na věčnost.

Tentokrát jsme požádali o setkání a rozhovor P. Mgr. Martina Mališku. Narodil se 25. května 1962, pochází z Pozlovic, kde byl také pokřtěn v kostele sv. Martina. Zde přistoupil v roce 1971 poprvé ke sv. přijímání.

Jeho dědeček i otec byli uznávanými varhaníky a sám Martin již od svých 12 let občas „zaskakoval“ a na varhany hrál také. Návštěva kostela byla v rodině, v níž vyrůstali 4 chlapi, naprostou samozřejmostí, stejně jako ministrování a jakákoliv pomoc v kostele. Přirozeně se tak vytvářela přátelská společenství, vztahy, které trvají dodnes. P. Mališka vzpomíná na P. Vavrušu (toho jsme připomínali ve FL jako současného faráře v Brně – Lesné), Milana Miškařika, jednu z vůdčích osobností nakladatelství Portál v Praze a další.

Život těchto dětí ovlivňovali tehdejší pozlovští kněží, z nichž P. Martin vzpomíná zvláště na P. Arnošta Červinku (1973–75),

Foto: Jaroslav Pančocha

kteří se s elánem dětem věnoval, bral je na poutě a různé jiné akce a byl pro ně starším kamarádem. P. Martin připomíná též P. Měsíce (1971–73), P. Žaludu (1980–82), P. Paláska (1979–80), zakladatele pozlovské scholy, a v jeho paměti natrvalo utkvěl P. Rudolf Vašíček (1980–92), za jehož působení došlo k velkým opravám kostela sv. Martina. Společná práce na zvelebení kostela upevňovala vztahy mezi lidmi a vytvářela nové.

To už ale P. Martin Mališka studoval na Teologické fakultě v Litoměřicích. Už měl za sebou maturitu i presenční vojenskou službu a jeho rozhodnutí pro poslání kněze vyplývalo jaksi přirozeně z předchozího života.

Jak říká sám P. Mališka a jemu přizvukuje i přítomný P. Ston: „*Jestliže je to Boží povolání, pak to musí být to pravé!*“

P. Martin Mališka přijal jáhenské a poté i kněžské svěcení v Olomouci v roce 1989 a v témže roce nastoupil do svého prvního působiště ve Strážnici a Radějově.

Na první se asi vždy nejvíce vzpomíná. Navíc to byla doba plná naděje, doba, která plnila kostely, a mladý nadšený kněz v kraji, kde víra v Pána Boha byla živá. To vše dohromady nemůže z paměti vymizet. Poslání kněze však v mnoha případech znamená také střídání působišť. Někdy to může být těžké, navázané kontakty, započatá práce, to vše končí.

„Změna může být požehnáním,“ říkají shodně oba kněží a já tiše obdivuji jejich schopnost najít vždy ve všem tu lepší stránku. To bychom se měli všichni naučit!

P. Martin Mališka vystřídal řadu míst, kde zanechal své stopy. On o tom nemluví, ale já si myslím, že stopy trvalé. Možná jeho

působení vychová oddané následovníky. Kdo ví, Boží cesty jsou nevyzpytatelné.

V současnosti působí P. Martin ve farnosti Senice na Hané, a to od roku 2014. Prošel řadou míst, potkal a asi ovlivnil řadu lidí, zůstal však Pozlovjanem. Přijíždí sem, přijíždí domů. Z jeho tváře, kterou často prozáří úsměv, vyzařuje vnitřní radost, klid, pokoj.

Otče Martine, děkujeme za Váš čas a ochotu, za chvíle s Vámi strávené a k blízcím se kulatým narozeninám přejeme nejen za redakci Farních listů, ale za všechny farníky Boží požehnání, dobré zdraví a úsměv na tváři.

Všechno nejllepší!

Panna Marie ve zjeveních ve Fatimě

Mgr. Věra Adámková

Fatima. Cova d'Iria. Údolí míru. Anděl míru. Lucie, František, Hyacinta. Kdo by neznal všechna tato jména! Portugalská Fatima, dříve neznámé městečko, dnes poutní místo, které nikdy nezůstává prázdné. Až do 13. května 1917 bylo toto místo pro svět neznámým. Avšak hned po prvním zjevení, i v době, kdy téměř jediným šířitelem informací byly noviny, se Fatima stala známou po celém světě. Připomeňme si, jak se fatimská zjevení odehrávala.

13. květen 1917

V tuto neděli se všechny tři děti jako obvykle vypravily do farního kostela na ranní mši svatou. Po ní spěchaly domů, snědly snídaní, vzaly si svačinu a už pouštěly ovce z ohrady. Jako vždy dostaly

od maminky radu, aby se pomodlily růženec a dávaly dobrý pozor na ovce. Nejstarší Lucie rozhodla, že půjdou na Cova d'Iria, kde měli její rodiče menší pozemek. Když dorazily na místo, začaly si – jako obvykle – hrát. Jejich hru přerušil jasný záblesk. Bouřky se přirozeně bály, tak jako všechny děti, zvedly hlavy a rozhlížely se po mračnech. Obloha však byla zcela jasná. I tak všeho nechaly a rozhodly se vydat domů. Další záblesk u velkého dubu (který stojí na místě dodnes), je přinutil zastavit. Pak uviděli „paní v bílém, zářící světlem.“ Při tomto prvním zjevení Panna Maria děti požádala, aby přišly na stejné místo po následujících 6 měsících, vždy 13. ve stejnou dobu, a poté se jich zeptala, zda jsou ochotny snášet utrpení,

kteřím jim Bůh sešle, jako oběť za hřích a prosbu za obrácení hříšníků. Lucie rozhodla, že o zjevení nikomu neřekne, ale malá Hyacinta to nevydržela a vše doma rodičům povprávěla...

13. červen 1917

V tuto středu se slavil svátek sv. Antonína, úcta k němu je v Portugalsku hluboce zakořeněna, a tak práce v tento den byla omezena na pouze nevyhnutelné úkony. Děti vyrazily na Cova d'Íria a už tehdy je doprovázel početný zástup lidí. Když se na místě pomodlily růženec, znovu uviděly záblesk. V tento den Panna Maria Hyacintě a Františkovi oznámila, že brzy půjdou za ní do nebe. Lucii řekla, že si jí Ježíš vyvolil, aby zavedla na světě úctu k Neposkrvněnému srdci nebeské matky. Po

tomto zjevení se projeví první plody: první obrácení. Následujícího dne byli pasáči předvoláni k prvnímu výslechu na fatimskou faru...

13. červenec 1917

Před tímto pátečním zjevením Lucii trápila myšlenka, kterou vyslovil místní farář i její matka: „Co když je to ďáblová léčka?“ Pochybnosti byly velkou ranou, kterou ani čas nehojil. Lucie tedy, mučená pochybnostmi a naléháním matky, oznámila Františkovi a Hyacintě, že tentokrát na Cova d'Íria nepůjde... V pátek 13. se probudila jako proměněná – pochybnosti zmizely a ona s úsměvem dorazila do domu Františka a Hyacinty. Jak jí František později řekl, celou noc se za ni modlil a prosil, aby s nimi za krásnou paní přece jen šla...

První fatimský zázrak? Tentokrát na děti čekalo na místě zjevení 200–300 lidí. Všichni se společně modlili a zpívali, byla to vůbec první pouť, která se na tomto posvěceném místě konala. Panna Maria tehdy požádala o každodenní modlitbu růžence ke cti Panny Marie Růžencové za mír ve světě a ukončení války... protože, jak řekla později Lucie, „jen ona vám může pomoci.“ Tehdy předala dětem tzv. fatimské tajemství: ukázala dětem peklo a požádala o zasvěcení Ruska a o smírné svaté přijímání každou první sobotu v měsíci. Třetí část tajemství, jak víme, byla sestrou Lucií sepsána v roce 1944 a zveřejněna až v roce 2000 Janem Pavlem II.

13. srpen 1917

Toto setkání bylo dětem znemožněno z důvodu „věznění“ ze strany hejtmana a nekonečným výslechům, došlo i na hrozbu uvaření v oleji... Nakonec děti zavřely do cely s dospělými muži – zločinci, děti musely překonat velký strach a začaly se nahlas společně modlit svatý růženec. Toho dne je svíraly pochyby: vrátí se ještě Panna Maria, když jsme nepřišly? Nakonec byly děti přece jen propuštěny... a 19. srpna už znovu plnily své povinnosti na pastvě. Toho dne se jim Panna Maria zjevila na místě zvaném Valinhos. Požádala je, aby nadále přicházely 13. na Cova d'Iria a přislíbila zázrak při posledním zjevení.

13. září 1917

Počet poutníků na místo zjevení neustále narůstal. Při tomto zjevení dle očitých svědků byla znamení nebeské návštěvy viditelnější: pohasnutí slunečního svitu, světelná koule postupující od východu k západu, déšť z bílých květů... Znovu přislíbila zázrak pro všechny přítomné při

dalším zjevení a dětem oznámila, že příště s ní přijde i Pán Ježíš a sv. Josef, aby požehnali světu. Vzhledem k počtu poutníků na Cova d'Iria byly všechny plodiny na poli pošlapány a úroda zničena. V Luciině rodině tak rostl počet zkoušek, kterým byla vystavena.

13. říjen 1917

Čím více se tento den blížil, tím více rostlo očekávání. Na místě už na děti čekal dav 50–70 000 lidí. Intenzivně přišlo a lidé byli promáčení až na kost, přesto je Lucie požádala, aby zavřeli deštníky a začali se modlit růženec. Panna Maria přišla a představila se jako Panna Maria Růžencová. Poté děti uviděly sv. Josefa s Ježíškem v náručí, jak žehnají světu. Později se zjevil Pán Ježíš a Panna Maria Bolestná, Ježíš žehnal světu stejně jako sv. Josef. Na konci zjevení Panna Maria vyslala ze svých rukou světlo ke Slunci a všichni, kromě tří pasáčeků, viděli nám známý sluneční zázrak. Déšť ustal a všechno bylo suché, jako by vůbec nepršelo.

Posledním zjevením však fatimské poselství nekončí. Děti po vidění pekla měly stále větší touhu odpovídat na výzvy Paní a rostla také jejich žížeň po utrpení jako oběť za hříchy celého světa. Trápilo je, že pokud hříšníci nezmění svůj život, budou zavřeni navěky. Jako nejjednodušší jim přišlo hladovění. Svačiny, které dostaly na pastvu, rozdávaly chudým dětem, odpíraly si to, co jedly rády. Za letních veder si odpíraly i pití, což jim způsobovalo dehydrataci a bolesti hlavy. Jindy se šlehaly kopřivami nebo se utahovaly provazem, který nosily celé dny i noci – dokud jim Panna Maria neřekla, aby alespoň na noc provaz sundaly.

Františkovi a Hyacintě slíbila, že je brzy vezme k sobě. To však nikomu neprozradila, aby nezarmoutila své blízké, ale blízcí se smrt je podněcovala k tomu, aby své umrtvování stupňovali. František zemřel v roce 1919 a Hyacinta o rok později. Lucie tak zůstala na svou cestu sama. Lucie dos Santos zemřela 13. února roku 2005 ve věku 97 let.

A jaká je Fatima a odkaz tří pasáček dnes? Cesta na Valinhos a Loca de Cabeco je stále tak tichá a klidná jako před sto lety. Na kopci vane svěží vánek a šumění stromů povzbuzuje k meditativní modlitbě růžence. A je odtud krásný výhled na celý putovní areál a baziliku Panny Marie Růžencové. Když sejdem křížovou cestou k místu, kde se Panna Maria zjevila počtvrté, potkáme místního pána, který s velkým

zaujetím vypráví o osobním setkání s Lucií a o zjevení na tomto místě. Po pár stech metrech jsme dorazili až do Aljustrelu, k rodnému domu Františka a Hyacinty, kde nás mile přivítala velmi drobná paní, neteř dvou malých světců. U domku Lucie jsou ještě pořád i ovečky. Proč jsme sem ale přijeli...? Naproti domu Lucie stojí podobně malý domek s proskleným záďevím. Tam sedí téměř nehybně stařenka, celá v černém, s úctou hledí na svatý kříž a obrazy třech pasáček, které má pověšeny na stěně směřující k Luciinu domu, a mezi prsty jí proplovávají jednotlivá zrnka růžence. Že by odpověď na otázku?

Zpracováno podle knihy Pasáčky z Fatimy – Manuel Fernando Silva
Zdroj fotografie: www.cirkev.cz

Výklad Velepísně lásky

Z knihy: *Papež František, Láska v manželství, Výklad Velepísně lásky ve 4. kapitole exhortace Amoris laetitia, KNA 2017.*

Doufá

Panta elpizei: nezoufá si z budoucnosti. V souvislosti s předchozím slovem označuje naděje člověka, který ví, že se druhý může změnit. Stále doufá, že je možné zrání, překvapivé rozkvétání do krásy, že ty nejskrytější možnosti jeho bytí jednoho dne začnou klíčit. To ale neznamená, že všechno se změní v tomto životě. Tento výraz zahrnuje přijetí toho, že určité věci se nestanou tak, jak by si člověk přál, ale že Bůh píše rovně na křivých řádcích onoho člověka a že vytěží nějaké dobro ze špatných věcí, které dotčným nedokáže na této zemi překonat.

Zde se uplatňuje naděje v plném smyslu, protože zahrnuje jistotu života za smrtí. Onen člověk se všemi svými slabostmi je povolán k plnosti nebe. Tam, po úplné proměně Kristovým vzkříšením, už nebudou existovat jeho křehkosti, jeho temné stránky ani jeho patologie. Tam bude jeho autentické bytí zářit s celou svou potencí dobra a krásy. To nám také uprostřed nesnází na této zemi umožňuje kontempletovat onoho člověka nadpřirozeným pohledem ve světle naděje a očekávat onu plnost, kterou jednoho dne přijme v nebeském Království, třebaže teď není viditelná.

Farlístek

Děti dětem

Příloha farních listů věnovaná dětem

KVĚTEN – MĚSÍC PANNY MARIE

Panna Maria je maminkou Pána Ježíše a také je naší nebeskou maminkou. Je velmi dobré se k ní modlit, protože nám může hodně vyprosit u Ježíše. Jak moc silná je její přímluva za nás si můžeš přečíst v příběhu na další stránce Farlístku.

Pokud se tento měsíc budeš chtít více modlit k Panně Marii, může ti v tom pomoci speciální místo, které jí vytvoříš sám nebo s pomocí rodičů či sourozenců.

Můžeš například nakreslit vlastní obrázek Panny Marie, jak si ji představuješ. Můžeš k ní namalovat i sebe nebo svou rodinu. Tento obrázek nebo nějaký jiný, který máte doma, nebo sošku, můžeš dát na stolík nebo poličku a ozdobit podle své fantazie a možností. Můžeš také natrhat kytičku a přidat ji na toto místo.

Budeme moc rádi, když nám ho pak vyfotíš a pošleš na e-mail redakcefarnilisty@gmail.com. Zveřejníme jej v dalším Farlístku. 😊

Svatá Maria, Matka Boží

LURDSKÝ ZÁZRAK

*Z knihy **Zdrávas, Maria**, Bruno Ferrero, KNA 2018*

Lurdy jsou místem, kde Panna Maria ukázala svou lásku k lidem tím nejhmatatelnějším způsobem. Miliony lidí navštívily jeskyni, kde se Maria zjevila svaté Bernardetě, a znovu zde našly naději, víru a pokoj. Mnoho nemocných přichází do Lurd, aby si od Panny Marie vyprosili uzdravení. Kolik zázraků, větších i menších, se tu stalo!

Jednoho dne přivezli do Lurd jedni starostliví rodiče Oriana, dvanáctiletého chlapce, který byl od sedmi let ochrnutý na obě nohy. Podle místní tradice se večer na slavnost Neposkrvněného početí Panny Marie shromažďují nemocní kolem cesty, kterou prochází procesí s Nejsvětější svátostí. K této cestě přivezli také vozík s Oriánem. Chlapec na vozíku očekával příchod Ježíše se srdcem plným naděje. Biskup nesl monstranci a každému nemocnému s ní požehnal.

Takto přišel až k Oriánovi. Tatínek s maminkou mu tiskli ruce. Měli víru a byli velmi dojatí. Biskup pozvedl Eucharistii a zástup se modlil: „Ježíši, dej, ať chodí!“

Jenže zázrak se nestal a procesí se pomalu vzdalovalo, aby přineslo požehnání dalším nemocným. Oriano měl slzy v očích.

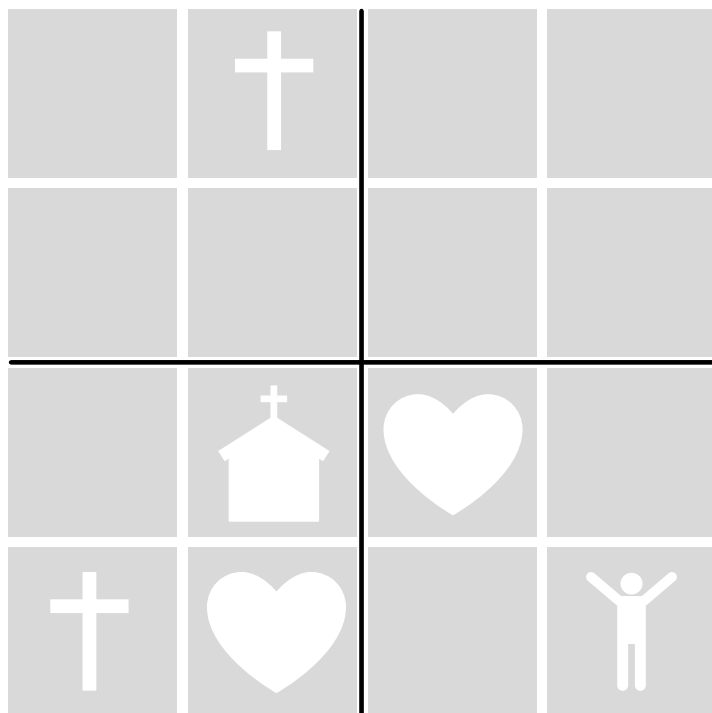
Biskup obešel dalších deset vozíčkářů, když v tom jasně uslyšel hlas malého Oriana, jak křičí na monstranci: „Ježíši, já povím tvé mamince, žeš mě nechtěl uzdravit!“

Kluk se obrátil k soše Panny Marie a druhý den byl zcela zdravý.

Může Bůh odmítnout Pannu Marii, když ho požádá o laskavost? Je to přece Ježíšova maminka. Zamysleme se nad tím, jak je to krásné. Proč se tedy tolik lidí nemodlí k Marii? Maria nám pomáhá pochopit prostou pravdu: Všechno kolem nás se může zhroutit, ale pokud nám zůstává po boku ona, nic nás z Boží ruky nevytrhne. Opravdová maminka dodává svým dětem odvalu: „Se mnou můžete počítat!“ Maria nám svojí přítomností říká, že nejsme nikdy sami a že jsme za všech okolností milované Boží děti. A i když na to my zapomeneme, ona o nás s Bohem neustále mluví.

Vymaluj Pannu Marii a namaluj
vedle ní originální růženec

Sudoku
pro
mladší děti

Farní společenství – Matice svatohostýnská

MUDr. Eva Machů

Matice svatohostýnská jako občanské sdružení je po Orlu druhou největší křesťanskou organizací v České republice. Byla ustavena v roce 1895 na popud P. Jana Cibulky a P. Antonína Cyrila Stojana jako nástupní organizace Družstva svatohostýnského. Tento nový spolek s pevnými stanovami, schválený olomouckým arcibiskupem P. Theodorem Kohnem, ještě v prosinci 1895 odkoupil od barona Arnošta Laudona hostýnský vrchol v rozsahu pravěkého hradiště, tedy i s okolním lesem, pastvinami a hostincem (19 ha a 78 m²) za 55 000 zlatých.

Násilné přerušení činnosti Matice v roce 1951 zabrzdlilo rozvoj tohoto poutního místa. Všechny budovy patřící Matici byly zestátněny a do poutních domů umístěny mentálně postižené děti, aby tak byly izolovány od ostatního světa. Po sametové revoluci z podnětu arcibiskupa Františka Vaňáka obnovil činnost Matice jezuita P. Vladimír Tomeček.

Cesta k navrácení zabavených objektů nebyla jednoduchá, část byla vrácena podle zákona o restitucích, ostatní zdevastované objekty až po několika letech vrátil OÚSP formou daru, za který však Matice zaplatila darovací poplatky více jak půl milionu korun. Hlavním úkolem obnovené Matice bylo vytvořit na Svatém Hostýně základní podmínky pro poutníky a návštěvníky (možnost občerstvení, stravování, sociální zázemí a ubytování). Všechny objekty bylo zapotřebí rekonstruovat. Na vodovod od Leopoldovy studny, která je hlavním zdrojem vody na Hostýně, byl vystaven havarijní výměr a hrozilo, že voda bude na

Hostýn dovážena v cisternách. Objekty byly nedostatečně vytápěny z kotelny na tuhá paliva (ekologicky v tomto prostředí zcela nevyhovující), rozvody tepla v havarijním stavu (v poutním domě č. 1 a 2 se topilo jen částečně elektrickými přímotopy), čistící stanice odpadních vod ve špatném technickém stavu, dimenzovaná jen na obyvatele ústavu s případem vypouštěným do lesa.

Po obnově Matice se začalo s rekonstrukcí vodovodu, následovala dešťová kanalizace, rekonstrukce restaurace Ovčárna. Na vrcholu u rozhledny byla v letech 1993-96 vybudována větrná elektrárna (převážně z darů ze zahraničí), ale její výkon neodpovídal původním předpokladům na pokrytí všech potřeb Svatého Hostýna včetně elektrického vytápění. V letech 1996-99 se provedla na několik etap totální rekonstrukce dvou podlaží poutního domu č. 3 a v roce 1997 se vybuďoval se státní dotací plynovod. V r. 2000 se vestavěla do 2. poschodí poutního domu č. 3 kaple pro návštěvníky duchovních cvičení a zrekonstruovaly se veřejné záchody (následně i WC za bazilikou a u jídelny v poutním domě č. 3. V r. 2002 probíhala rekonstrukce poutního domu č. 1, který byl upraven pro pobyt rodin s dětmi, dále se provedla výměna dřevěné nástavby rozhledny. Se státní dotací se v r. 2003 provedlo odkanalizování Hostýna do čističky v Bystřici pod Hostýnem. Arcibiskupství zabezpečilo vybudování nového parkoviště pod točnou autobusů. Z posledních akcí je nutno zaznamenat v r. 2006 zprovoznění opravených poutních domů č. 2 a 3 a Jurkovičova

sálu (realizace za finanční podpory Evropské unie a Ministerstva pro místní rozvoj ČR) a v roce 2007 otevření nového svatohostýnského muzea. V roce 2008 byla vybudována a otevřena nová poutní cesta mezi Velehradem a Svatým Hostýnem.

Obnova MSH začala roku 1992 s osmi členy, v současné době má přibližně 7100 členů. Nejvyšším orgánem Matice je její valná hromada, která se koná každoročně na počátku poutní sezóny. V meziobdobí řídí činnost volený 11 členný výbor a 5 členná kontrolní komise. Tyto funkce jsou dobrovolné a bez finančního ohodnocení. Matice má i několik placených zaměstnanců. Protektorem Matice je olomoucký arcibiskup.

Matice svatohostýnská pokračuje v tradici péče o toto poutní místo a snaží se uchovat a zvelebovat tuto významnou církevní a kulturní památku České republiky i pro příští generace.

Stará se především o světské objekty a budovy, jejich drobné a velké opravy, zajišťuje projekty, plánování a zúčtování finančních prostředků na tyto projekty, provozuje rozhlednu, muzeum, parkoviště, toalety, zajišťuje úklid vrcholu Hostýna, péči o zeleň, odklizení sněhu.

Společně s duchovní správou a organizátory velkých poutí vytváří podmínky, aby se tato velká shromáždění konala v důstojných podmínkách. Reguluje dopravní přístupnost tak, aby zejména pěší poutníci a zdravotně postižení měli zajištěnou dobrou dosažitelnost vrcholu Hostýna. Provozuje ubytování v poutních domech, formou smluvních pronájmů zajišťuje jídlo a občerstvení pro poutníky a ubytovací hostinec Ovčárnu. Dohlíží na provoz prodejních

stánků, zajišťuje doplňkové služby a prodej upomínkových předmětů. Matice také zajišťuje výrobu a prodej ekologické elektrické energie. Společně s duchovní správou vydává 4x ročně Listy svatohostýnské, provozuje internetové stránky a vydává další písemné, obrazové a zvukové materiály o Hostýně a spolupracuje se zástupci sdělovacích prostředků. Matice nabízí své služby poutníkům nejen v období velkých slavností, ale působí na Hostýně celoročně. Služby hojně využívají i turisté.

Členy spolku se mohou stát křesťané starší 15 let. Členové Matice mají právo účastnit se na valné hromadě, podávat tam návrhy a hlasovat o nich, jednou za tři roky volit a být voleni do výboru a kontrolní komise, podílet se dle možností na rozvoji a činnosti Matice, a to jak po stránce duchovní, tak i materiální, jsou povinni dodržovat stanovy a řídit se rozhodnutím orgánů Matice.

Pokud máte zájem o vstup do MSH, kontaktujte důvěrníka ve vaší farnosti nebo se při návštěvě Sv. Hostýna zastavte na recepci v Poutním domě č. 3, kde můžete vyplnit a předat přihlášku.

Roční členské příspěvky jsou dobrovolné podle sociálních možností každého člena. U nevýdělečně činných se předpokládá minimálně 100 Kč ročně, u výdělečně činných 200 Kč. Horní částka není omezena, je možné i předání daru oproti potvrzení pro daňové přiznání. Za členy Matice a dobrodince Sv. Hostýna je sloužena každou neděli mše svatá. Za zemřelé členy Matice svatohostýnské je sloužena mše svatá každé první pondělí v měsíci.

Důvěrníkem za Luhačovice je Marie Janíková a za Pozlovice MUDr. Eva Machů.

Ohlédnutí za manželskými večery

Připravila Mgr. Hana Hlavičková

V následujících řádcích bychom rádi shrnuli kurz Manželské večery, který probíhal v naší farnosti za účasti sedmnácti párů, a to věřících i nevěřících, místních i přespolních. Celá akce se díky velké podpoře P. Jana Stona, který nám mimo jiné ochotně poskytl farní sál, a také našemu skvěle sehranému a obětavému týmu vydařila. Zde je pár zpětných reflexí přímo od účastníků: „*To prostě musíte zažít – čas pro vás dva, nový start, restart, odpočinek, překvapivá zjištění...*“

„*Děkuji za každý pátek, který jsem mohla strávit spolu s manželem na kurzu. Člověk si uvědomil spoustu věcí. Hlavně, že se neustále musí pracovat na vztahu.*“

„*Kurz je úžasný, hodně nám to dalo, hodně jsme o sobě zjistili nových věcí i věcí, co víme, ale nedostatečně je projevujeme.*“

„*Určitě mi kurz prospěl tím, že jsme se na chvíli zastavili a mluvili o věcech, o kterých běžně nemluvíme. Odnášim si pocit, že to stojí za to o kvalitní manželství usilovat.*“

„*Skvěle propracovaný projekt. Velmi užitečné jsou zkušenosti druhých ve videu.*“

„*Jsem moc ráda za knižní příručku, kterou jsme dostali a kterou asi budu často otvírat a z ní čerpat.*“

Manželé Bilkovi: „*Manželské večery byly příjemným časem, který jsme mohli intenzivně věnovat jeden druhému a znovu si uvědomit, jak je v manželství důležitá láska, úcta a odpuštění. Škoda, že nabídky nevyužilo víc domácích párů.*“

Manželé Gahurovi: „*Od února do dubna probíhal v naší farnosti kurz Manželské večery, kterého jsme se také zúčastnili. Po příchodu do farního sálu na nás dýchla*

Foto: Jaroslav Pančocha

příjemná a přátelská atmosféra. Na každý manželský pár čekal prostřený stůl v dostatečné vzdálenosti od ostatních, aby se manželé mohli věnovat sami sobě a nebyli přítom nikým rušení. Večer začínal chutnou večeří při svíčkách. Během jídla a vzájemného rozhovoru nám dobíhaly ještě myšlenky z uplynulého dne a postupně jsme se ladili na vzájemný čas pro sebe, pro naše manželství. Každý večer byl zaměřen na jedno z klíčových témat manželského života. Povzbuzování slovy Sily a Nickyho Leeových, posílení voňavým šálkem kávy a zákuskem z domácí kuchyně, se nám dařilo zvládnout i náročnější situace.

Během kurzu jsme si uvědomili, jak je např. důležitá komunikace ve vztahu, síla odpuštění, vzájemné projevy lásky nebo ocenění druhého. A přitom nezáleží na tom, jestli jsme manželé dva roky, patnáct let nebo prožíváme podzim svého života. Naše poděkování patří manželům Hlavičkovým, kteří nás kurzem Manželské večery provázeli, a také celému organizačnímu týmu, který se o nás skvěle staral.“

OTEVŘENÉ BRÁNY

Mgr. Pavlína Stolaříková

Kostel Sv. Rodiny v Luhačovicích je i letos zapojen do projektu Otevřené brány, zpřístupnění významných sakrálních památek ve Zlínském kraji. Bezplatné komentované prohlídky s průvodcem je možné využít od května do srpna: všední dny a soboty: 9.00–12.00 a 13.00–17.00, neděle 13.00–17.00. Každé pondělí je zavřeno. Září: pátek 13.00–15.00, sobota 9.00–12.00 a 13.00–17.00, neděle 13.00–17.00. V době církevních obřadů, koncertů a jiných akcí se od prohlídek upouští. Projekt se koná pod záštitou Římskokatolické farnosti Luhačovice, města Luhačovice a Zlínského kraje.

Kromě luhačovicického kostela je také do projektu OB zapojeno dalších 25 sakrálních památek v okolí, například kostel sv. Martina v sousedních Pozlovicích (sobota, státní svátek: 12.00–18.00, neděle: 13.00–17.00), kostel P. Marie Sněžné na Provodově (Malenisko) či kostel Neposkvrněného početí P. Marie v Uherském Brodě.

Kostel Sv. Rodiny v Luhačovicích je velmi vyhledávaným místem. Otevřené brány jsou již určitou tradicí a především příležitostí otevřít nejen brány kostelů, ale také brány lidských srdcí.

Co se u nás událo

Dubnová pěší pouť na Svatý Hostýn za mír na Ukrajině

V brzkých ranních hodinách (spíše ještě v noci) jsme v sobotu 23. 4. 2022 vyrazili na pěší pouť z Pozlovic na svatý Hostýn. Počasí nám přálo, nepršelo, tak jsme vyrazili směrem k Řetechovu a poté na Malenisko. Celkem nás šlo 8 statečných. K hostýnské bazilice jsme dorazili podle plánu v 11 hodin a stihli jsme tak krásně mši sv. v 11:15. Po mši sv. následovala společná fotografie i s řidiči doprovodných aut, oběd a odvoz domů.

Děkujeme všem, kteří se připojili modlitbou!

Účastníci pěší poutě

Jak se u nás líbilo sestře Angelice Pintířové

Milý farníci a všichni z Luhačovic!
V Luhačovicích jsem především potkala živé farní společenství. Nikdy jsem před tím v Luhačovicích nebyla, ale po tomto setkání mi připadají důvěrně známé. Především mě moc potěšilo zapojení všech při našem dopoledním akčně-tvořivém rozjímání nad Písmem včetně pana faráře. Je milé, že se mezi farníky „ztrácí“. Osvěžující byla odpolední beseda proložená písněmi i večerní modlitba chval se skupinou Adorare.

Hodně jsem se dověděla o kostele i o městě díky výborným průvodcům a beseda se vydařila díky skvěle připravené moderátorce. Přeji celé farnosti ať Vám vydrží elán společného budování a hledání cest. Určitě to není nic snadného, ale kde je napětí a změna, tam je život. Dokonalý pokoj a urovnaný pořádek je jen na hřbitově. Ať velikonoční čas přispěje k živé radosti, že víme, komu jsme uvěřili, a jdem za ní společně.

Sestra Angelika

Co nás ve farnostech čeká

Májové pobožnosti v našich farnostech

- **Luhačovice:** pondělí – sobota vždy po mši svatě
- **Pozlovice:** pondělí, čtvrtek a sobota vždy po mši svatě
- **Kaple P. Marie Augustiniánského domu:** úterý, středa a pátek v 16.00

Neděle 8. 5. / Luhačovice

Otevírání a žehnání pramenů

hlavní celebrant **P. Pavel Macura, děkan**
Valašsko-kloboucký

- 7:30 hod. ranní mše svatá
- 9:00 hod. hlavní slavnostní mše sv.
- 10:00 průvod po pramenech s jejich žehnáním

Neděle 8. 5. / Luhačovice

Benefiční koncert v kostele Sv. Rodiny

- 15.45 hod. Pěvecký sbor SGV
- 16.30 hod. Stojan drama

Pondělí 16. 5. / Svátek sv. Jana

Nepomuckého, hlavního patrona Čech

- 17.00 hod. mše sv. v Pozlovicích
- 18.15 hod. mše sv. v Luhačovicích

Středa 18. 5. / Luhačovice

Setkání nad knihou věnované P. Marii

- 19.00 hod. v klubovně u kostela Svaté Rodiny
- Kniha Mariino srdce zvítězí je poutavým svědectvím Mirjany Soldo, vizionářky z Medžugorje
- Moc rádi uvítáme všechny, kdo navštívili toto místo osobně

Neděle 29. 5. / Luhačovice

První svatě přijímání

- 10.15 hod. při mši svatě

Úterý 31. 5. / Svátek Navštívení Panny Marie

- 7.00 hod. mše sv. v zámecké kapli

Neděle 5. 6. / Pozlovice

První svatě přijímání

- 10.00 hod. při mši svatě

Sk 26,16

CELOSTATNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

9. 8. – 14. 8.

Podrobný program, přihlašování
a další informace na:
celostatnisetkanimladeze.cz.

CSM – Celostátní setkání mládeže probíhá v duchu světových dní mládeže a koná se v ČR přibližně jednou za 5 let. Doprovází ho kulturně duchovní program pro mladé ve věku 14–26 let.

Letošním mottem je:

„Vstaň, udělám z Tebe svědka toho, co jsi viděl“ (Sk 26, 16)

Program bude velmi pestrý a bohatý, např. zajímavá témata přednášek, koncerty, slavení eucharistie, poutavé katecheze... **V sobotu 13. srpna 2022 se chystá program pro rodiny.**

Přihlašování a cena

- Přípravný tým.....1000 Kč
- Přihlášení do 31. 5.1600 Kč
- Přihlášení do 15. 7.1800 Kč
- Později.....3000 Kč

Modlitba za CSM – kartičku si můžete vystříhnout a přeložit

Svatý Bože,

dej, aby se mladí lidé dobře
připravili na své celostátní setkání.
Aby zakusili Tvou přítomnost ve společenství
a načerpali inspiraci do každodenního života.
A nám všem dej sílu, abychom byli Tvými svědky.
O to Tě s důvěrou prosíme skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

Farní listy. Měsíčník farností. Neprodejné. Vydává: Římskokatolická farnost Luhačovice a Pozlovice pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Duchovní správa v Luhačovicích, Pod Kamennou 1000, 763 26 Luhačovice. E-mail: faluhacovice@ado.cz, FB: facebook.com/farnostluhacoviceapozlovice, web: www.luhacovicefarnost.cz. Redakční rada: MUDr. Eva Machů, Mgr. Zdenka Pančochová, pod vedením P. Mgr. Jana Stona. Farlístek: Anna Marie Janíková. Grafická úprava, sazba: Bc. Klára Bětíková, Bc. Eva Janíková.

Své příspěvky můžete zasílat na redakcefarnilisty@gmail.com do 12. května.